

KIRSEBERG GÅR HEM ÖVER HELA JORDEN

En afrikan på Tivoli i Köpenhamn och en svensk kendogubbe på Möllevångstorget är mina mest udda idrottshågkomster från året som snart har gått.

Det var en mörk kväll med mörk öl jag mötte den mycket mörke afrikanen på Tivoli. Men han lyste snabbt upp kvällen sedan han satt sig bredvid mig och mina kompisar.

Vi snackade fotboll. Det gör vi ganska ofta för att ta till en mild överdrift. När afrikanen med rastafrysiren hörde att vi kom från Sverige och diskuterade svenska lag blandade han sig omedelbart i snacket.

– I like swedish football, very much, sa han.

Det kan ju vem som helst komma och säga, men han började omedelbart berätta om IFK Göteborgs framgångar och rabblade upp klassiska klubbnamn som Malmö FF, IFK Norrköping och AIK. Och när vi frågade om spelare kom det som ett rinnande vatten; Ravelli, Thern, Schwarz och så vidare.

Men den verkliga knäcken, för mig, inte för de andra, kom när vi frågade om vilket som var hans svenska favoritlag.

– Kirseberg from Malmö, sa han och lyste med hela ansiktet.

Inte nog med att han prickade mitt eget favoritlag. Han kunde också det som ingen annan norr om Lomma tycks kunna klara av; uttala namnet rätt.

Aha, tänker ni, Törners afrikan hade säkert bott i Malmö. Det hade han inte alls. Åtminstone förnekade han det bestämt. Däremot hade han en gång besökt en bekant på Celsiusgårdens flyktingssluss och bekanten ifråga hade tagit med honom på en fotbollsmatch på den närmast belägna idrottsplatsen, det vill säga Dalhemsplanen.

Vilken tur att Kirseberg just den matchen råkade spela bra nog för att vinna en ny supporter. Och vilken tur att det inte var Flagg som spelade den helgen.

Kendokan (det officiella namnet på en utövare av den ädla sporten Kendo) på Möllevångstorget heter Joakim Strömsnäs. Strax före jul gjorde jag ett reportage om honom till vår serie "Stjärnor i skymundan".

Just den dagen var vintervädret om möjligt ännu uslare än vanligt. Det var kallt som tusan och regnade som bara den. Fotografen Daniel Fresia-Cox och jag hämtade Joakim på hans arbetsplats och körde honom till tidningen där han skulle byta om inför bildtagningen på Möllevången.

Joakim skrudade sig i sin dräkt som såg ovanligt tunn och inte alls varm ut. Gemensamt traskade vi sedan genom det kalla regnet bort mot torget. Det var nästan så att man började frysa bara genom att titta på Joakim.

Vad gör då denna frusna idrottsman när vi kommer fram till torget? Jo, han tittar sig omkring och säger:

– Jag vill att det här ska bli äkta. När vi utövar vår sport gör vi det barfota.

Sedan plockade han raskt av sig sina loafers och sprang omkring barfota på Möllevångstorget de cirka tio minuter det tog för fotografen att hitta de rätta bildvinklarna.

Så nu vet ni torggubbar och gummor som undrade vad det var för galningar som sprang omkring mellan grönsaksstånden vad det var frågan om.

När vi sportjournalister ska rösta om Rundtursguld till Skånes bästa idrottsutövare tänker jag ha med Joakim Strömsnäs på listan. Inte bland de högsta, men bland de tio. Och inte alls enbart för barfotadansen på Möllevången. Ett SM-guld, som han tog genom att besegra europamästaren i finalen, och ett EM-silver i lag smäller ganska högt.

Ole
Törner

EN SANN KÄMPE måste man säga att kendokan Joakim Strömsnäs är. När Arbetet skulle göra reportage plockade han av sig barfota mitt på Möllevångstorget. Trots att det råkade vara december och allt annat än behaglig temperatur.

Foto: DANIEL FRESIA-COX